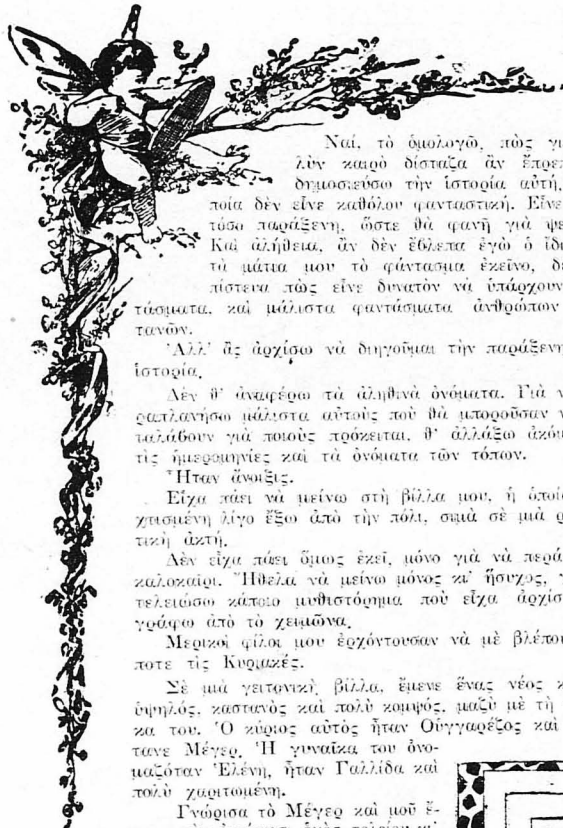

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

TOY MAURICE LEBOL

Ο ΜΑΓΟΣ

Ναι, το όμοιο γλώ, πώς για πολ- λην καιρό διάταξα αν έβρισκε να δημοσιεύσει την ιστορία αυτή, ή ό- ποια δεν είνε καθόλου φανταστική. Είνε όμως τόσο παράξενη, ώστε θα φανή για φρενιτική. Καί αλήθεια, αν δεν έβλεπα εγώ ο ίδιος με τα μάτια μου το φάντασμα εκείνο, δεν θα πίστευα πώς είνε δυνατόν να υπάρξουν φαν- τασματα, και μάλιστα φαντάσματα ανθρώπων ζων- τανών.

—'Αλλ' άς αρχίσω να διηγήμαι την παράξενη αυτή ιστορία.

Λέν θ' αναφέρω τα αληθινά ονόματα. Για να πα- ραπληγήσω μάλιστα αυτούς που θα μπορούσαν να κα- ταλάβουν για ποιους πρόκειται. θ' αλλάξω άρκια και τις ημερομηνίες και τα ονόματα των τόπων.

—'Ηταν άνοιξις.

Είχα πάει να μείνω στη βύλλα μου, ή οποία είνε χωρισμένη λίγο έξω από την πόλη, σιαμά σε μία ρομαν- τική άκτι.

Λέν είχα πάει όμως εκεί, μόνο για να περάσω το καλοκαίρι. Ήθελα να μείνω μόνος κι' ήσυχος, για να τελειώσω κάποιο μυθιστόρημα που είχα αρχίσει να γράφω από το χειμώνα.

Μερικοί φίλοι μου ερχόντουσαν να με βλέπουν κά- ποτε τις Κυριακές.

Σε μία γειτονική βύλλα, έμενε ένας νέος κύριος, ύψηλός, καστανός και πολύ κομψός, μαζί με τη γυναί- κα του. Ο κύριος αυτός ήταν Ουγγαρέζος και λεγό- τανε Μέγερ. Η γυναίκα του ονο- μαζόταν 'Ελένη, ήταν Γαλλίδα και πολύ χαριτωμένη.

Γνώρισα το Μέγερ και μου έ- κανε την εντύπωση ενός τελείου κι' εύγενέστατου ανθρώπου. Γι' αυτό το λόγο, μου φάνηκε πολύ παράξενο όταν έβλεπα ξαφνα, ότι ο Μέγερ ήταν ίσχυαστικός, πνευματικός και κα- ταγνοίαν με την... μαγία.

Μου φάνηκε πολύ περίεργο αυτό, γιατί ο Μέ- γερ, όσες φορές μιλήσαμε μαζί, δεν μου έκανε καθόλου λόγο για μεταφυσικά ζητήματα.

Μία μέρα, ένας φίλος μου άξιοκαταξός, ήρθε να με δει.

Μιλήσαμε για διάφορα πράγματα και τέλος καταλήξαμε στα μυστήρια των άποκρυφον έπι- στειμών. Και σε μία στιγμή είπα :

—'Αλήθεια... Έχω εδώ κάποιο γσίτουνα μά- γο, τον Μέγερ.

—Μέγερ, είπες, Μέγερ; ρώτησε ταραχμέ- νος ο φίλος μου.

—Ναι, τον γνωρίζεις;

—Πώς είνε άκριβός;

—Ψηλός, καστανός, λεπτός.

—Αυτός είνε! Είσαι βέβαιος ότι βρίσκεται εδώ;

—Μάλιστα, μένει εδώ κοντά, μαζί με την γυναίκα του.

—'Α, είν' εδώ κι' ή γυναίκα του;

—'Η ταραχή κι' ή αγωνιώδες έρωτήσεις του φίλου μου μ' έκαναν ν' άπορήσω. Χλόμιασε τόσο κι' έτρεψε έτσι, που δεν ήξερα πώς να τον καθησυχάσω.

Σε λίγο με ρώτησε πάλι :

—Είδες ποτέ σου τη γυναίκα του Μέγερ;

—Την είδα από μακριά, του άπάντησα. Είνε πολύ όμορφη.

Μία μελαγχολική έκφρασις ζωγραφίστηκε στη μορφή του φίλου μου.

—Ναι, είπες, είνε πολύ όμορφη. Το ξέρω.... 'Ηταν άλλως.... άρραβωνιαστικά μου.

—Πώς; 'Ηταν άρραβωνιαστικά σου;

—Ναι, και μ' αγαπούσε όσο την αγαπούσα κι' εγώ. Ήμαστε πολύ εύτυχισμένοι και οι δύο και πλάθιας γλυκά όνειρα για το μέλ- λον. Μά ξαφνα, παρουσιάστηκε ο Μέγερ και δεν ξέρω πώς, με τι είδους μαγικά μέσα, κατώρθωσε να επιβληθή στην 'Ελένη και να μω την πάρη.

—Καίμενε μου φίλε, του είπα, τα λόγια σου με λυπούν.

—Ναι, εξακολούθησε ο φίλος μου, έποφερα πολύ, πάρα πολύ. Η 'Ελένη παντρεύτηκε με το Μέγερ κι' εγώ έμεινα μόνος κι' έρη- μος στον κόσμο. 'Αλλά μία μέρα ξαναείδα την 'Ελένη. 'Ηρθε στο

σπίτι μου κλαίγοντας, για να μου πη ότι ο άντρας της την κακομε- ταχειρίζεται. Της είπα λόγια παρηγορητικά, ξαναήθε κατόπιν. Κι' από τότε ερχόταν κάθε μέρα. Και κάποιο βράδυ μεθύσαμε τόσο από έρωτα, θυμηθήκαμε τόσο τα παλιά μας, που πέσαμε σάν μαγνητι- σμένοι ο ένας στην άγκαλιά του άλλου και φιληθήκαμε με πάθος.

Μά άτ' το βράδυ αυτό δεν τολμήσαμε να ξαναφιληθούμε.

—Γιατί;

—Γιατί όταν πληγαίναμε ν' άγκαλιαστούμε, παρουσιάζόταν ξέα- φνα μπροστά μας ο Μέγερ.

—'Ο Μέγερ; ρώτησα έκπληκτος.

—Ναι, ο Μέγερ. Είχε πάντα ένα ύφος κακό και γελούσε ειρω- νικά, κοιτάζοντάς μας. Κι' όμως δεν ήταν ο ίδιος, με σώ- ρα και με όστά. Ήταν το φάντασμα του! Κι' έτσι αναγκάστηκα ν' άρνηθώ την εύτυχία μου. Και μόνον όταν ή 'Ελένη έπαινε να έρχε- ται σπίτι μου, το φάντασμα δεν παρουσιάζτηκε πιά.

Τα λόγια του φίλου μου μου φάνηκαν πολύ παράξενα και τον ζήτησα με όκειο, νομίζοντας ότι είχε λάθει νευρασθενεία.

Την επομένη, κατά τις έφτια το βράδυ, ήμουν μόνος στο γρα- φείο μου, όταν ξαφνα είδα τον φίλο μου να μπαίνη.

Ήταν κατάχλωμος και πολύ ταραχμένος.

—Φίλε μου, μου είπες, την ξαναείδα....

—Πουά; Την άουτασία;

—'Όχι, την 'Ελένη. Και θέλει να ξαναορίσουμε τις σχέσεις μας.

—'Ε, λοιπόν;

—Φοβάμαι....

—Γιατί;

—Γιατί το φάντασμα του Μέγερ άρχεται πάλι να με τρομάζει.

—Άκουσε, φίλε μου, του είπα, είσαι νευρασθενικός. Λέν ήταν φάντασμα αυτό που είδες. 'Η φαντασία σου και ή ήττης σου σε κά- νουν να βλέπεις αυτή την άουτασία.

—'Όχι, όχι, δεν είμαι νευρασθενικός. Κάθε φορά που την βλέπω την 'Ελένη, το φάντασμα του άντρας της έρχε- ται στο δωμάτιό μου τη νύχτα.

Και άπόψε, ο Θεέ μου, πόσο φο- βάμαι!... Λέν μου κάνεις τη χά- ρη να με φιλοξενήσις στη βύλλα σου αυτή τη νύχτα;

—Πολύ εύχαρίστως, του εί- πα, κι' έδοξα διαταγή στον έπι- κτητή μου να έτοιμάσει ένα δωμά- τιο για το φίλο μου.

Μόλις νύχτωσε, ο φίλος μου ά- περιόθηκε στο δωμάτιό μου κι' έγώ στο δικό μου.

Μά κοντά τα μεσάνυχτα άκου- σα το φίλο μου να με φωνάζη.

Πήγα στο δωμάτιό του. Κι' εκεί- νος, τρέποντας όλο, μου είπες :

—Κύτταξε λοιπόν!... Κύττα- ξε το φάντασμα του Μέγερ!... και μου έδειχνε προς ένα σημείο.

—Είσαι παιδί, του είπα, φι- λικά.

—Κύτταξε, εξακολούθησε ο φίλος μου, εκεί, κοντά στο κρεβ- βάτι μου.

Για μία στιγμή άνασείστησα.

Ένας ελαφρός θόρυβος άκούστη- κε. Γύρισα τότε και είδα εκεί, σι- μά στο κρεβάτι του φίλου μου, μία μορφή κερφελοδή, στην όποια άναγνώρισα τέλεια τη μορφή του Μέγερ.

Στήριγοντας τις καρδιές μας, ο φίλος μου κι' εγώ, προσηύχαμε προς το φάντασμα, το όποιο όσο το πλησιάζαμε, άποχωρούσε όλοένα και σιγά—σιγά γι- νόταν πιο άκαθορίστο, όσπου εξαφανίστηκε εντέλως.

Ο φίλος μου λοιπόν δεν είχε άδικο. Το φάντασμα του Μέγερ ερχόταν και τον φοβόριζε κάθε φορά που ή 'Ελένη άπαύσσε μαζί μου το σίξινό της.

Πέρασε αρκετός καιρός στο μεταξύ, χωρίς να ξαναδώ το φίλο μου. Τι είχε άπογίνει πάρα; Ξαναεί- δε την 'Ελένη;

Φαίνεται πως πράγματι ξανασημαντήθη- κε άργότερα με τη γυναίκα του Μέγερ. Μά και το φάντασμα έκδικήθηκε σκληρά τη φο- ρά αυτή. Γιατί την ίδια νύχτα του ραντε- βού βρήκαν το φίλο μου στραγγαλισμένο στο κρεβάτι του, χωρίς να άνακαλύφουν ποτέ τον δολοφόνο....

Είδα μία μορφή κερφελοδή...

